

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 octombrie – 4 noiembrie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Bogăția credinței

Rosario era o femeie sărmană, care abia dispunea de cele necesare traiului. Într-o zi îi dădu preotului de la parohie o ofertă, din economiile sale, „pentru cult”. Preotul îi spuse:

-«Doamnă Rosario, păstrați pentru dumneavoastră acești bani, pentru că aveți nevoie de ei. Dumneavoastră sunteți săracă și aveți mare nevoie.»

-«Eu, săracă, părinte?» – replică femeia. «Da de unde? Cum să fiu săracă de vreme ce am fericirea de a fi fiică a lui Dumnezeu? Pe deasupra mai sunt și moștenitoare a Împărăției Cerurilor. O, de ar fi toți oamenii la fel de bogăți cum sunt eu!»

Avea dreptate buna femeie. Așa ne spune credința noastră și acesta este adevărul. Este un mare păcat că trăim atât din aparențe și valorăm în mod exagerat nimicurile.

Credința ne ajută să cunoaștem comoara impresionantă pe care Dumnezeu ne-a dat-o atunci când ne-a făcut fiii săi. Aceasta este cea mai mare bogăție pe care o poate avea omul.

Păcat că, de atâtea ori, cu toată această bogăție la îndemâna noastră, trăim în mizerie.

Dar eu, sunt conștient de bogăția mea?

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Baba Marta, Ostahie Ioana, Costin Ioana Florica, Costea Monica, Pop Leonida, Badea Alexandru**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Între râsul Sarei și zâmbetul Mariei

Cine știe de ce, de multe ori, oamenii zâmbesc sau râd chiar, șovăielnici, neîncredători în fața iubirii lui Dumnezeu. E o istorie veche de când lumea, ce trece prin râsul Sarei, soția lui Avram, atunci când aflată deja la o vârstă înaintată, Domnul îi dăruiește promisiunea nașterii unui fiu. Este o promisiune minunată, semn al unei iubiri menite să dăinuie peste veacuri, mult după ce ultima suflare a lui Avram și a Sarei se va fi consumat. Și totuși Sara râde neîncredătoare... Trece de asemenea prin neîncrederea lui Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, uzat de repetarea unei rugăciuni ce pare să nu se mai împlinească. Trece prin râsul mulțimii neîncredătoare de astăzi la cuvintele Mântuitorului ce le spune că fiica lui Iair nu a murit, ci doarme. Aceeași grimasă a necredinței o vom găsi întipărită pe fețele multora dintre cei ce asistă la răstignirea Fiului lui Dumnezeu, prea închistați în răutate pentru a mai fi capabili să creadă unei iubiri atât de mari ca cea crucificată în fața lor.

De cealaltă parte, îi avem pe cei care la fel ca femeia cu scurgere de sânge, se ating de Dumnezeu lăsând la o parte lumea și logica lor de până atunci, aruncându-se cu toată ființa lor în noutatea unei realități ce vine în întâmpinarea lor plină de bucurie, vindecare și lumină. Oameni ca ea nu au timp de pierdut cu filozofii și calcule de doi bani de genul: "da' oare de ce nu toți cei ce se ating de Isus se vindecă; da' oare ce are mai special acest rabin din Nazareth decât ceilalți?" Dacă am încerca să-l cuprindem pe Dumnezeu doar cu logica umană, am fi perdanți de la început. Viața sfântului Augustin cuprinde acel episod grăitor în care încercând să înțeleagă misterul Sfintei Treimi, întâlnește pe malul mării un copilaș care sapă o groapă în nisip, aduce cu lingurița apa din mare și o toarnă în groapa lui. Augustin îl întrebă ce face și copilul îi răspunde că încearcă să mute toată apa din mare în groapa săpată în nisip. În momentul în care Sfântul din Ippona îi spune că e imposibil ceea ce el încearcă, copilul îi răspunde că e la fel de imposibil să înțelegi misterul Sfintei Treimi cu îngusta minte umană.

Avem așadar două variante: să rămânem blocați în lumea în care trăim, cu logicile sale mărunte și imperfecte sau, împreună cu Maica Sfântă, să ne încredem în Vestea cea bună, pe care o înțelegem până la un punct, dar care face apel de asemenea la libertatea noastră de a crede în Cuvântul, Bunătatea și Iubirea lui Dumnezeu pentru noi. Liberi așadar de a alege între râsul Sarei și zâmbetul Mariei!